

Vüsal AĞAYEV

YAŞA, AZƏRBAYCANIM!

Günəşin yanan yeri,
İgidlərin qan yeri.
Bu millətin şan yeri,
Yaşa, Azərbaycanım!

Bu məğrur çağın ilə,
Bu dürr torpağın ilə,
Ucal bayrağın ilə
qoşa, Azərbaycanım!

Tarixində igidlər,
Hərə bir-birindən nər.
Bax, gəlib ər oğlu ər
cuşa, Azərbaycanım!

Bu otuz illik yuxu,
Şükür ki, bitir axı.
Dəyir düşmənin oxu
daşa, Azərbaycanım!

Analar rahat yatır,
Düşmənin dili batır.
Qələbəylə il çatır
başə, Azərbaycanım.
Yaşa, Azərbaycanım!

QADIN

Qadın da hardasa şeir kimidir,
Gözəl misraları, hecaları var.
Hərdən məftun edən sehr kimidir,
Hərdən də içində acıları var.

Baxar ürəyinin gözüylə qadın,
Görər ürəyindən gəlib keçəni.
Yüz fikir gətirər özüylə qadın,
Şeirtək yatmağa qoymaz gecəni.

Elə bil ruhuna hopar qəflətən,
İlham pərisidir gəlib, bəlkə də.
İncitsən, ömründən qopar qəflətən,
Görərsən ruhun da ölüb, bəlkə də.

Qadın nəfəsində yatır söz ruhu,
Ən gözəl təşbehdir qadının səsi.
Bəlkə, qadınlardır sözün Allahı,
Bəlkə, qadınlardır sözün qibləsi.

AĞLAMA, AY ANA...

Ağlama, ay ana, qurbanın olum,
Göydə mələklər də eşidir səni.
Başını söykəmə soyuq məzara,
Onsuz da qəm-qüssə üşüdür səni.

Üzülmə, ay ana, Allaha inan,
Bilirəm ağırda bir bala dərdi.
Bir də onu bil ki, gəldiyim məkan,
Hamının əbədi gəldiyi yerdi.

Ağlama, ay ana, mən sənə qurban,
Bu yolda can vermək şərəfdir mənə.
"Qoy, olsun oğullar vətənə qurban",
Hələ uşaq ikən deyərdin mənə.

Başını dik saxla, vüqarla dayan,
Şəhidəm, ay ana, vətən daşıyam,

Mən ki əzəl gündən haqq yolundayam,
Yurdumun həqiqi vətəndaşıyam.

QIZLARIN

Yazın gəlişilə bəzənər meşə,
Boynunu kədərlə bükər bənövşə.
Şehli ləçəklərlə baxsa günəşə,
Yetişər sevilən vaxtı qızların.

Kükrər dağ çayları, axar, gur axar,
Sevən ürəklərdən hərarət çıxar.
Hərə bir gözələ ümidlə baxar,
Ümidnən açılar baxtı qızların.

Göz gözdən od alar, ürək alışar,
Dil susar, göz dinər, baxış danışar.
Nə qədər ürəkdə məhəbbət yaşar,
Daim abad olar taxtı qızların.

QALANDA ÇİÇƏKLƏ GÜL ARASINDA!

Qadın bu dünyada zərif gül-çiçək,
Göz gözlə görüşər, çırpınar ürək.
Qorxuram itirəm ağlımı, görcək,
Qalanda çiçəklə gül arasında!

Oxşasa ruhunu tər sünbül-süsən,
Gülər səadətlə – bəxtindən küsən.
Gözəllik önündə nə duman, nə çən,
O, göz qamaşdırır tül arasında!

Ruhuma od salıb bir qaragözlü,
Çıxmaz xatirəmdən o lələüzlü.
Əriyim eşqinə kaş gizli-gizli,
Sirr olum dodaqla dil arasında!

Ürəyim dənizdir, damarlarım çay,
Sevda sellərilə salır hay-haray.
Sevgisiz insanın taleyinə vay,
O, itən ocaqdır kül arasında!